

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 812: Giúp [Chúng Sanh] Thấu Hiểu Sự Chuyển Biến Của Nhân Quả Là Cực Kỳ Phức Tạp, Nên Quán Sát Chỗ Rốt Ráo

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 068)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Năm, giúp [chúng sanh] thấu hiểu sự chuyển biến của nhân quả là cực kỳ phức tạp, nên quán sát chỗ rốt ráo của nó, không thể chỉ nhìn hiện tượng trước mắt, do thấy biết cạn kiệt sanh tâm hoài nghi vậy.】

Đây là lời nhắc nhở chúng ta, sự chuyển biến của nhân quả thật sự rất phức tạp. Trong các kinh luận của Duy Thức tông nói rất chi tiết, nói vô cùng phức tạp; nói chi tiết đến mấy, nói thật ra cũng chỉ là nói đại khái mà thôi, thực sự nói cho tường tận là điều không thể nào, nhưng so với các kinh điển thông thường thì nói chi tiết hơn. Trong “Kinh Lăng Nghiêm” nói cũng khá tường tận. Sự chuyển biến, quan trọng nhất là ở chỗ dụng tâm. Mà sự chuyển biến, thực sự chuyển từ chỗ rốt ráo viên mãn, từ nơi căn bản, thì không gì qua được tâm thanh tịnh. Nghiệp nhân quả báo thấy đều không cần để ý đến, chuyên tu tâm thanh tịnh, sự chuyển biến đó mới thật sự nhanh chóng, đầu biến hóa có phức tạp đến đâu, thì cũng từ gốc rễ mà chuyển hóa hết thảy. Điều này ở các thời đại, cũng như những người niệm Phật vãng sanh hiện tại, chúng ta đều có thể nhìn thấy. Lúc họ lâm chung, họ không bị bệnh, biết được khi nào ra đi, đứng mà đi, ngồi mà đi, ra đi một cách tiêu sái và tự tại như thế, đó chính là đã chuyển đổi được. Quý vị thử nghĩ xem, nếu chưa chuyển đổi được, dùng tâm luân hồi tạo nghiệp luân hồi, làm sao có thể nhẹ nhàng, sáng khoái như vậy! Chuyển một cách triệt để như thế, chuyển một cách viên mãn như thế, lại thường là những người mà chúng ta coi thường. Họ tu hành, chúng ta coi khinh, quý vị xem tội nghiệp của họ thấy đều tiêu diệt hết, họ đối với chúng ta cũng chẳng hề có lòng oán hận. Họ chưa từng đọc qua “Kinh Kim Cang”, cũng chẳng hiểu ý nghĩa của “Kinh Kim Cang”, nhưng những lời giáo huấn trong “Kinh Kim Cang” họ đều làm được cả, điều này thật vi diệu không thể nghĩ bàn! Bản thân họ thường sanh tâm

tầm quý (hỗ thẹn), chưa từng đi học, không biết chữ, xuất thân làm nghề tay chân nặng nhọc; họ thường hay nghĩ rằng, ta mọi thứ đều không bằng người, đối với bất kỳ ai cũng đều cung kính, người ta mắng họ, họ cũng cung kính, đánh họ, họ cũng cung kính, nghiệp chướng của họ cứ như vậy mà tiêu trừ hết. Thế nên lúc lâm chung họ ra đi thật tự tại.

Tôi hôm nay trên bàn ăn chúng ta có nhắc tới, Lão pháp sư Đàm Hư, chùa Cực Lạc ở Cáp Nhĩ Tân, thầy Tu Vô vãng sanh ở nơi đó, trong cuốn “Niệm Phật Luận” có nói rất rõ ràng. Thầy Tu Vô làm nghề thợ hồ, không biết chữ cũng chưa từng nghe kinh, trong chùa làm những việc tay chân nặng nhọc, những việc nặng nhọc người khác không chịu làm thì thầy làm, thầy chỉ biết niệm một câu A Di Đà Phật, lúc ra đi lại tự tại đến như vậy. Cho nên chúng ta đọc “Kinh Kim Cang”, quan sát kỹ lưỡng một chút, nghiệp chướng của thầy đã tiêu trừ hết rồi. Đây là tấm gương tu hành tốt thực sự của chúng ta, chính là một câu A Di Đà Phật, không thể xem thường, thật sự không thể nghĩ bàn! Nó có thể giúp quý vị đạt được tâm thanh tịnh, dùng tâm thanh tịnh chính là thực sự tu từ căn bản, đem tập khí nghiệp chướng từ vô thủy kiếp của quý vị cứ như vậy mà nhỏ sạch tận gốc. Cho nên chúng ta phải xem xét, phải nhìn vào chỗ rốt ráo, phải nhìn vào kết quả của họ, không thể chỉ nhìn trước mắt, không thể đối với hiện tượng trước mắt này mà chúng ta sanh khởi lòng hoài nghi. Sanh khởi hoài nghi, vừa rồi đã nói, là nghiệp chướng hiện tiền, quý vị không có trí huệ, quý vị đối với những giáo nghĩa mà Phật giảng trong kinh, quý vị nghe không hiểu, không sáng tỏ. Thực sự sáng tỏ, thực sự nghe hiểu, thì trong cảnh giới thuận hay nghịch, tâm này đều rất bình thường. Gặp cảnh thuận xử sự bằng tâm bình thường, gặp cảnh nghịch vẫn dùng tâm bình thường mà xử sự, tuyệt đối sẽ không bị cảnh giới bên ngoài làm cho lay động; bị cảnh giới bên ngoài làm lay động, chính là công phu chưa đạt, công phu chưa vững chắc, đó là công phu không đắc lực. Cho nên công phu đắc lực hay không đắc lực là xem ở chỗ này, trong tất cả cảnh giới chúng ta có giữ được tâm bình thường hay không, chính là tâm thanh tịnh bình đẳng, như trong “Kinh Vô Lượng Thọ” đã nói. Tâm bình thường vẫn có người hiểu lầm, cho rằng bình thường tôi như thế nào thì cứ như thế đó, bình thường cứ nghĩ ngợi lung tung, như vậy thì không được! Vẫn là dùng lời trong kinh thì tốt hơn, tâm thanh tịnh bình đẳng, phải dùng cái tâm này, dùng tâm thanh tịnh bình đẳng để nhìn nhận thì mới đúng.